

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

13. Imprecationibus præsertim parentum, misseros fieri homines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

orationem: Scitisne, charissimi fratres, quam de causa ira Numini tantopere in vos defauit? sæpe sacrosanctum Domini nomen in vanum accepistis, sæpe diras execrationesque in mortales immortalesque pariter effudistis; idque leuissimas ob res. Quare iusto Dei iudicio hoc malum vos inuasit. Culpam igitur lachrymis, tamquam Iordane, eluite, si vultis poena liberari, poenitentiamque agite. Quod ubi fecerunt, & ipse Sanctus preces suas super eos effudit. Postquam igitur execrabiles blasphemiae diuinis laudibus sunt compensatae, animis sanati etiam ad corporis integritatem redierunt. Quare frequenter in caelum impij, non tam Superos maculant, quam semetipsos.

XIII.

Quia homines ipsi, dum hominibus dirissima quaeque imprecantur, diuinam iram, & in suos, & in se se prouocant; & sæpe parentes ipsi filijs suis febres, vlcera, pestes, daemones ex Orco euocant. Quid igitur mirum, si pro reuerentia sua exaudiuntur? De filijs à matre sua nimis delicatè enutritis, & pro bona gratia malam mercedem reponentibus, Ioannes Archipresbyter, in vita D. Zenobij, Florentini ita scribit: *Cùm mulier quaedam pagana & illustris & diuus valde in hac ciuitate mortuo viro duos superstites haberet filios, quos delicatissimè enutrierat, & ad perfectam illi iam peruenissent aetatem, quodam die in iram versi, matrem propriam pluribus verberibus enormiter flagellarunt. Quod scelus ipsa impatienter abhorrens, corpora eorum horrendis imprecationibus detestata fuit, genibusque procumbens, & terram manibus propulsans, Erynnem, ceterasque infernas pestes in rabiem filiorum magno cum gemitu innocat. Exaudiunt daemones ab imis tenebris: iuuenes aggrediuntur, illos in furias exagitant; qui statim ut rabidi canes, mordaciter ad inuicem sua membra corroduunt. Concurrunt famuli, fit clamor ingens, alij funes, alij catenas ferunt, ligantur iuuenes, nec rabie contineri valent. Longum & terribile est, quod S. Augustinus de septem fratribus & tribus sororibus non ignobilibus, apud suos ciues Caesarenses, commemorat. Hi omnes maledictæ matris, qua injuriam sibi ab eis factam acerbissimè tulit, tali poena sunt diuinitus coërciti, ut horribiliter quaterentur omnes tremore membrorum, in qua fadissima specie oculos suorum ciuium non ferentes, quaqua uersum cuiusque ire visum est, toto pane vagabantur*
orbe

Apud Sur.
25. Maij tom.
3.

S. Augustin.
lib. 22. de ci-
uit. cap. 8.

orbe Romano. Ex his etiam ad nos venerunt duo, frater & soror, Paulus & Palladia, multis alijs locis miseria diffamante iam cogniti. Hæc Augustinus, qui deinde prolixè describit luculentum miraculum, quo S. Stephanus illis sanitatem impertiuit. Quòd si mater ex impatientia liberis suis malè precans pœnam à Deo impetrat, quid ni id Paulus faceret ex zelo iustitiæ & Dei? Hinc enim cùm Christum prædicantibus resisteret Elymas magus, quarens auertere Proconsulem à fide, Saulus, qui & Paulus, repletus Spiritu sancto intuens in eum dixit: ô plene omni dolo, & omni fallacia, fili diaboli, inimice omnis iustitiæ, non desinis subuertere vias Domini rectas? Et nunc ecce manus Domini super te, & eris cæcus, non videns solem vsq; ad tempus. Et cecidit in eum caligo, & tenebra, & circumiens quærebat, qui ei manum daret. Dictum factum, statim punitus est Elymas, quia id exegit sceleris contagium. Aliàs quandoque differt Deus scelerum punitionem in aliam vitam; quandoque in longius huius vitæ tempus; vt spatium relinquat pœnitentiæ; fidem & timorem de futuris exerceat, amorem excitet, quia magis vult amore, quàm timore colitur, vel denique vt thesaurum iræ, patientia illius abutentibus, cumulet, vt post S. Paulum S. Augustinus & Gregorius docuerunt. Sed pergamus in historia à S. Augustino paulò priùs citato recitata.

Nam & filijs, & sibimetipsis malum accersiuisse illam matrem, copiosè narrat S. Augustinus, compendij causâ, satis est audire Paulum vnum è decem illis liberis loquentem, qui iussus à D. Augustino rem enarrare, in libello perscriptam S. Patri obtulit in hunc modum. Cùm adhuc in patria nostra Cappadocia Cæsarea moraremur, frater noster natus maior granibus, atq; intolerandis communem matrem affecit injurijs: in tantum, vt ei etiam manus non dubitaret inferre. Quod nos omnes filij pariter congregati patienter tulimus, vt ne verbum quidem fratri nostro pro matre nostra, cur hoc faceret, dixerimus. Illa autem faminei doloris stimulis incitata, injuriosum filium maledicendo punire constituit. Cùmq; ad sacri baptismatis fontem, post gallorum cantus, memorato filio suo iram DEI imprecatura, properaret: tunc ei nescio quis, in patris nostri similitudinem, vt intelligitur, demon occurrit, & ab ea prior, quò pergeret re-

Ii quasi-

Act. 13. 8.

Rom. 2. 5.
S. Aug. 1. cõti.
aduers. legis
c. 17. & serm.
220. de temp.
S. Greg. hom.
13. in Ezech.

XIV.

S. Augustini
lib. 22. de ci-
uit. cap. 8.
Extat libel-
lus iste inter
sermone S.
Augustini
nouos, quos
Louan. Vli-
merius edi-
dit.